

Õihho perreſſe ei tulnud rougedest ka mitte wigga, ſeſt Hans olli moiſa poolt ſeätud rouged pannema, ja teadis kül kuida pididi lapſi hoidma. Ei olnud ka mitte temma ſü, et ſurri rougeſſe mitto inimieſt Tamma wallaſ, ſeſt rummalad wannemad ei wõtnud õppetuſt waſto. Kui laſtele ollid rouged pandud, ei ſiis kantud diget hoolt, et olleſid joudnud hakkada külge; mitmel ſaiwad warrokoga ärrapühkitud, ſaunaſ ärrapeſtud, ehk ka ei hakkanud eſſimeſſe pannemiſſega külge. Ükſki ei tulnud pärraſt omma laſt näitma, kaſ ka olleſid pandud rouged häſti aianud wälja, woi kaſ olleſ tarwiſ olnud ueſte pan-na. Seſamma waſtotõrkumiſſe pärraſt ſaid mitmed wiggafeſ, ja paljo ſurri koggoni ärra, et rummalad ei tahtnud ſedda heat waſto wõtta, miſ wannemad ſowiiſid rahwale.

Kui kallewi-tõbbi tullid Õihho perreſſe, ſiis Hans palluſ firriko jureſt rohto. Anti temmale ſalmiaki rohto, ja kääſti ſeſſammaſt

wõtta määratud õſa (noa otſa täie), ja ſe peäle wallada tobi täie kewa wet, ja piſſut magguſat hulka panna, miſ peab ni kaua ſama ümberligitud, kuni ſe ſalmiaki rohhi on ſullanud ärra; olli ſe ärrajahtunud, ſiis anti haigedele igga kahhe tunni takka luſſiſka täie. Ühtlaſi hoiti lapſi wägga häſti tule eel ja lapſed ſaid jälle terweſ.

Letede, rougede ja kallewi-tõbbe ajal ei ſanud lapſed mitte wiſheldud, ei peſtudgi, waid aina peti neid häſti parrajaſ ſojaſ, kuni uuſ nahk ihho peäle ſanud tuggewaſ. Se keik on wägga tarwiſ, ſeſt muido lõõb haiguſſe wiſha ihho ſiſſe, et inimienne ſaab wiggafeſ ja põddurafeſ; kallewi-tõbbi aiab muido ihho paiſtetama, panneb kurgu kinni, ja enamieſte tulleb ſurm ſe järrel. Algga keik need wiggaduſſed tullewad ſeſt, et ei hoita haigid kolm ja nelli nädalal külma tule eel, et laſta palja jallo aſtuda külma ki-wi pdr-randa peäle, et anta neile külma jomaaega